

Proefperiodegroepen van Danillo, Norwin, Big Winner en Pilot laten prima indruk achter in Zwolle

Voor ieder wat wils

Pilot toonde een vijftal krachtpaters die prima stappen op wat krom beenwerk

NRM-publiek kiest massaal voor Norwin, Danillo tweede

Danillo's combineren rastype met veel breedte in het skelet

Alger Meekma

De roodfactorstier RH Norwin heeft tijdens de NRM veruit de meeste indruk gemaakt op het publiek. Bijna 50 procent van de bezoekers die een antwoordkaartje inleverden, benoemde de collectie van de Stormin Normanzoon als de beste zwartbonte proefstiergroep. Tweede werd Goldwynzoon Danillo, die voor 25 procent van de bezoekers de favoriet was. Na Danillo waren de nog resterende stemmen redelijk eerlijk verdeeld onder de overgebleven zes stieren.

Voor ieder fokdoel een passende stier. Dat was de conclusie na het zien van de acht zwartbonte proefperiodegroepen. Het aanbod varieerde van behangen Pilots tot laatrijpe Big Winners en van ruim ontwikkelde Tempodochters tot harmonische Danillo's.

tekst **Florus Pellikaan** video-impressie www.veeteelt.nl

De discussie over keuringskoeien en commerciële koeien is van alle tijden, maar laat rond een keuring als de NRM altijd weer even op. Een stier die als geen ander deze twee richtingen kan verbinden bleek Danillo. Niet alleen omdat de Goldwynzoon nvi-koploper is en daarmee dus het Nederlandse fokdoel als beste vertegenwoordigt, maar ook door zijn sterke dochteroptreden tijdens de nationale keuring. De Goldwynzoon uit de beroemde Markwell Blackstar Ravenfamilie had al een prima vaarzenoptreden in Hardenberg achter de rug. De vier tweedekalfskoeien, aangevuld met een vaars, waren sindsdien prima uitgegroeide koeien geworden en lieten zien dat veel rastype en ruime breedtematen goed hand in hand kunnen gaan. Danillo's exterieurscore van 116 staat echt niet alleen voor keuringstoppers, maar ook voor harmonische en balansrijke ligboxenstalkoeien. Ze combineren dat met vierkant opgehangen, brede uiers en een vlot goede stap op benen met een fractie veel bot. De enige kanttekening die er bij Danillo echt toe deed was de vlakke kruisligging van twee dieren in de groep.

Gouden combinatie

Veneriete 252 Tempo heeft dezelfde afstamming als Danillo en is dus ook het resultaat van de gouden combinatie Goldwyn x OMan. In tegenstelling tot Danillo heeft Tempo nog geen fokwaarden gebaseerd op dochterinformatie. De genomistier verwacht deze pas in augustus en afhankelijk daarvan blijkt of hij beschikbaar komt voor gebruik. Toch stuurde CRV alvast een collectie van Tempo de ring in en die primeur was niet onverdienstelijk. De uniforme groep bestond uit vijf ruim ontwikkelde, chique vaarzen die upstanding combineerden met mooie overgangen. De goed gevormde uiers waren zonder uitzondering voorzien van scherpe ophangbanden. De Tempodochters stapten op hun wat kromme benen niet allemaal parallel vooruit, waardoor dit het punt lijkt waarop in augustus moet worden gelet.

Debuut voor Sunflower en Sunrise

Reikhalzend werd er ook zeker uitgekeken naar het optreden van de collectie van Ponsstar Sunflower. De roodfactor OManzoon stamt uit dezelfde familie als Shogun waar KI Samen twee jaar geleden op de NRM iedereen mee verraste. Dat huzarenstukje herhalen lukte met Sunflower niet, maar daar zal de beperkte selectieruimte aan hebben bijgedragen. De Sunflowergroep opende wel met een heel fraaie tweedekalfskoe, gevolgd door een dito vaars die beide een sterk frame combineerden met een goed aangehechte melkklier. Het conditierijke, iets cilindervormige frame was in de hele groep uniform terug te vinden, maar in de achteruieraanhechting viel er na de tweede koe een duidelijk gat. De achteruiers van de drie slotvaarzen waren minder hoog en wat bol aangehecht. Met de vooruieraanhechting en de

stap zat het bij de productieve Sunflowerdochters (hij vererft 67 kilo eiwit) wel goed.

Zwolle werd ook de plek waar de eerste dochtergroep van Jardinzoon De Biesheuvel Sunrise zijn opwachting maakte. De nieuwbakken fokstier uit de Javinafamilie van Verploeg uit Buurmalsen wordt gezien als de stier die het bewijs levert dat genoomfokwaarden overeenkomen met door dochters bewezen fokwaarden. Los van de genomicdiscussie kon de dochtergroep het niveau van de andere groepen niet helemaal bijbenen. De jeugdige vaarzen waren beslist ruim ontwikkeld, lang en melktypisch, maar ze waren ook overbouwd en in combinatie met de smalle voorhand vielen ze in het front wat weg. De gemiddeld aangehechte uiers waren voorzien van een prima speenplaatsing en goede ophangband. Het beenwerk was kwaliteitsrijk en had een gewenste hoek, maar mocht wel even vlotter worden gebruikt.

Uniforme vaarzenegroep Pilot

Een overtuigender debuut kende de nog relatief onbekende Slotbooms Pilot. De Mascolzoon stamt uit een koefamilie met hoge levensproducties en zijn dochters wekten het vertrouwen dat ook wel te kunnen. De uniforme vaarzenegroep bestond uit een vijftal degelijk gebouwde dieren met goed geconstrueerde kruizen en een ruime conditie. Het was de krachtpaters niet aan te zien dat hun vader 850 kilogram melk vererft. De Pilots droegen hun uier hoog en bezaten een ideale speenplaatsing. In beenwerk is Pilot met een lichte kromming in zijaanzicht een cor-

Sterke, conditierijke Sunflowerdochters stapten vlot door de ring

Alger Meekma

Spijkerharde Big Winnerdochters zijn nog altijd vrij van slijtage

Alex Arkink

Langgerekte en melktypische Sunrisedochters zijn wat licht in het front

rectiestier en dat was zichtbaar in de groep. Hierbij hoorde ook een iets plattere klauw en wat vering in de koten, maar de stap was overtuigend. De laatste debutant was *RH Norwin* en op voorhand had de neutrale toeschouwer vanwege een exterieurfokwaarde van 105 misschien niet de hoogste verwachting van deze roodfactorstier. De outcross Stormin Normanzoon verraste echter met een uni-

forme groep harmonisch gebouwde, brede vaarzen. De welving in ribbenpartij en de wigvorm in het skelet bleken het handelsmerk van de stier, die stamt uit de familie van de Duitse keuringscoryfee Richters Talent Maxima. De uiers van de Norwins waren van achter hoog aangehecht en voorzien van een prima ophangband. Iets meer beadering had de uiers afgemaakt. Het beenwerk was kwaliteitsrijk en voldoende van stap en leek daar-

Hoog aangehechte uiers en een fraaie welving van de ribben bij de Norwindochters

mee beter dan de prille fokwaarde op papier (101) doet vermoeden.

Na zijn debuut op de CRV Koe-Expo afgelopen najaar mocht *Aurora Ormsby* voor de tweede keer aantreden. In tegenstelling tot sommige andere inlandse Shottlezonen heeft hij de afgelopen indexdraaien zijn fokwaarde op peil gehouden. Ook zijn dochtergroep liet zich gemakkelijk vergelijken met die van afgelopen herfst. Opnieuw trok kampioensvaars *Cobi 72* van De Bruin uit Giessenburg de kop, nu gevolgd door tweedekalfskoeien die opnieuw in frame hun beste onderdeel hadden. De Ormsby's combineerden ontwikkeling met lengte en veel melkrijkheid. Twee dieren in de groep waren na hun tweede kalf wat royaal in uier geworden en misten de gewenste hoogte en breedte in achteruier. Het iets kromme beenwerk werd voldoende goed gebruikt.

Vier Big Winners weer in groep

Ondanks dat *Big Winner* niet de meeste nieuwsaarde had, showde hij wel een van de beste proefperiodegroepen. Maar liefst vier van de zes vaarzen die twee jaar geleden de collectie op de NRM vormden, waren nu weer aanwezig. Met tussentijds nog een optreden op de open dag van KI Kampen waren de progressie en laatrijheid van *Big Winner* ook in de praktijk goed te zien. Zijn dochters waren uitgegroeid tot gemiddeld ontwikkelde, spijkerharde koeien met sterk beenwerk en uiers waar geen slijtage in terug te vinden was. De groep gaf beslist aanleiding om ooit *Big Winners* te verwachten in de rubriek met honderdtonners. |

